

Nr 9

September 2008

TRAFIKE

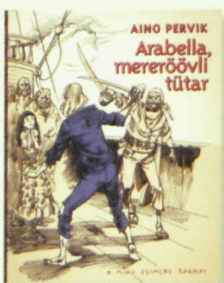

WWW.LASTEKAS.EE

WWW.TAHEKE.DELFI.EE

Täna on esimene september. Hulk õpilasi on kogunenud värvilõhnalisse koolimajja – Jüri, Mari, Kermo, Kevin, Charles ja teised. Aga äkki selgub, et neil on uus õpetaja. Õpetaja nagu õpetaja ikka, ainult et karvane! Ja kangesti kassi moodi! Pikka aega ei kosta klassist musta ega valget. Lõpuks aga võtab kõige julgem, Jüri-nimeline poiss ennast kokku ja küsib ...

Mida Jüri küsib?

Saada oma vastus enne 19. septembrit meiliaadressil taheke@taheke.ee või lahtisel postkaardil Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Vastusele lisa **kindlasti** oma nimi, vanus ja aadress!

Parimatele vastajatele on auhinnaks Aino Perviku raamat „Arabella, mereröövli tütar“ ja Ilmar Tomuski „Tere, Volli!“ kirjastuselt Tänapäev.

Eelmine kord tahtsime teada, mida ütleb põhjapõder jõuluvana, kui nad kõrvetava päikese all rannas lamavad. Aitäh kõigile, kes ka suvevaheajal Tähekest ei unustanud ja jutumullimängus osalesid! Kõige rohkem oli seekord jõuluvana habeme teemalisi vastuseid.

Võiduvastused:

„Ma siin mõtlesin, et võiks suvel veidi imagot muuta. Mina näiteks jookseksin sarved maha ja sina ajaksid habeme maha!”

Mardi Truus, 8 a, Tallinn

„Kuule, anna mulle ka lonks jõulujooki, siin rannas pole üldse jõulumeeleolu!”

Maria Ritter, 10 a, Pärnumaa

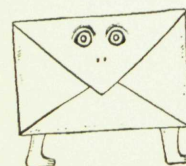
„Oo jõuluvana, kas need on need püksid, millega ma öösi magan?”

Mihkel Ljubimov, 10 a, Läänemaa

Mardi saab auhinnaks raamatu „Miia ja Friida”, Maria raamatu „Printsess Lillifee” ja Mihkel raamatu „Muumia mõistatus”.

Palju õnne võitjatele!

Kõik auhinnad saab kätte posti teel.

MINA OLEN AUHIND JA TULEN POSTIGA!

Joonistanud Hillar Mets

SISUKORD

Luule Ilmar Trull, Aino Pervik jt.	4
Kristi ja punane vihmavari Kristiina Kass	6
Kristi hammas Kristiina Kass	7
Konnametsa indiaanlased Jan Rahman.	8
Urbo, Turbo, Barbi ja indiaanlased Hannele Huovi.	10
Kuidas ma esimest korda borši sõin Contra	12
Post	14
Rütmisalm Liili Remmel	16
Koomiks Elina Sildre	18
Võistlus	19
Raamat	20
Meisterdus Mari Viik	21
Nali	22
Arva ära!	23
Lego	24

TÄHEKE

SA Kultuurileht lasteajakiri
ASUTATUD JAANUARIS 1960 • ILMUB KORD KUUS

Toimetuse aadress:
Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn
taheke@taheke.ee
Telefon 646 3697

Peatoimetaja Ilona Martson
Kunstiline toimetaja Priit Rea
Makett Dan Mikkin

Tähekest saab tellida otsekorralduslepinguga
www.tellimine.ee
telefon 666 2535

Esikaane on joonistanud Marja-Liisa Plats.

TÄHEKEST TOETAB EESTI KULTUURKAPITAL

JOONISTA MEIE KODU!

Joonistanud Eva Fink Tallinnast

Ajakiri Täheke ja Euroopa Parlamendi infobüroo kuulutavad välja suure kunstivõistluse „Aastaajad meie Euroopa kodus”. Võistlus toimub kolmandat aastat järjest, eelmisel aastal saabus erinevaist Eestimaa paigust ligi 2500 tööd.

Tänavu ootame 4–10-aastaste laste pilte meie koduse Eesti ja Euroopa suvest, sügisest, talvest ja kevadest.

Tööd palume saata **15. oktoobriks 2008** aadressil Euroopa Parlamendi infobüroo, Rävåla pst 4, 10143 Tallinn.

12 kõige paremat tööd trükitakse Euroopa Parlamendi 2009. aasta lauakalendis ja kõige vahvamatest pildidest valmivad ka Euroopa parlamendi 2009. aasta uusaastakaardid.

Võistlusele laekunud töid avaldab ajakiri Täheke, samuti pannakse valitud tööd näitusel üles Euroopa Majas ning neid saab näha ka Euroopa Parlamendi infobüroo kodulehel.

Tublimad autorid kutsutakse Tallinnas toimuvale Euroopa Parlamendi peole, kus neid on ootamas oma pildiga kalender ning hulk muid auhindu!

MINU KODUS
ON KOGU
AEG TALV!

Joonistanud Aleksei
Botška Ahtmelt

Ilmar Trull SÜGIS

SUVI LÄBI SUVI KESTIS.
LAHKUB NÜÜD SEE LAHKE NEIDIS
SAMBLAROHELISES VESTIS,
ROHUROHELISES KLEIDIS.

AGA NÜÜD MEID ÜLES LEIDIS
VÄRVILISES LEHESAJUS
TÄDI SÜGIS KIRJUS KLEIDIS.
KOPUTAS JA SISSE VAJUS.

KUI KORD TULID, EKS SIIS OLE,
ISTU LAUDA, SEE ON KAETUD.
MEIE KODUKANDIS POLE
KÜLALISI ÄRA AETUD.

Merike Lillo SEENEMETSAS

SÜGISEL, KUI METSAS KÄID,
NÄED, ET METS ON SEENI TÄIS.
KUKESEENED, PURAVIKUD,
MITUT SORTI SEENEMIKUD
PALUVAD KÕIK KORJAMIST.
KORVIS LÕBUSAM ON VIST!
MÕNI SEEN, MIS KORVI NURUB,
TÜHIPALJAS USSIPURU.
ÄRA KARDA SEENEUSSI,
MÄNGI TALLE VINGERPUSSI!
USSITANUD SEEN ON PAHA,
JÄTAME TA METSA MAHA.

Aino Pervik PADUSADU

VÄIKE KOHKUND METSAMADU
TAEVAST EGA MAAD EI ADU:
KÕIKJAL UPUTUS JA KADU,
VESI VOOLAB MÖÖDA RADU.
AVANENUD VIHMALADU,
MÖLLAB, KALLAB PADUSADU!

Tiina Ilves
KIVI MURE

KIVIL HAKKAS SÜGELEMA
SAMMELDUNUD SELG,
KIVI PÕUE PUDENEMA
SELLEST VÄIKE PELG:

KAS ON SIGINENUD SEENED
MINU SELGA ÄKKI?
VÕI ON MÕNI „SÕBER“ PEENELT
KEERAND MULLE KÄKKI?

KIVI KÕRVAD KIKKI AJAS,
KUULMAKS SEENTE KASVU,
AGA METSAST TALLE KAJAS
LINNULAULU VASTU.

VÄIKE SIPELGPUTUKAS
KIVI KÕRVA PUGES,
OLI ÜSNA JUTUKAS,
KIVIL' ETTE LUGES:

„KIVITAAT, SA ÄRA PELGA,
VÕTA ELU JULGELT!
ÜLE SINU SAMMALSELJA
MEIE RADA KULGEB!“

Ilmar Trull
SÜGISE KÜBARAD

OSTAME KÜBARAD, PANEME PÄHE NAD.
SÜGIS ON TULEKUL, RÄNDLINNUD LÄHEVAD,
LENDAVAD ÜLE KA KÜBARAPOEST.

VIIPAME NEILE JA JÄTAME PÄHE NAD.
(KÜBARAD, TEADAGI, RÄNDLINNUD LÄHEVAD.)
RÜSINAL LÄHEVAD RÄNDLINNUD MOEST.

Kristiina Kass

KRISTIJA PUNANE VIHMAVARI

Väljas sadas vihma ja Kristi igavles. Ta istus akna ääres ja vajutas nina vastu klaasi. Klaasi peale tekkis aurupilv, kui Kristi välja hingas. Siis kuivas see jällegi kokku, kui Kristi sisse hingas. Auru peale võis kirjutada. Kristi kirjutas oma nime.

„Ära määri akent, kallike!” ütles ema. „Joonista parem paberile.”

„Ma ei taha joonistada,” vastas Kristi. „Mul on igav.”

„No mine siis õue. Pane vihmariided ja kummikud.”

„Ei taha,” puhkis Kristi. „Seal on külm ja märg ja pole teisi lapsi.”

Ema kehtas õlgu ja jätkas oma toimetusi. Kristi tegi auruhingamist edasi. Õues oli turnimispuu ja kiiged ja liumägi. Need olid täitsa märjad. Liivakast oli seal ka, aga selle peale oli nüüd kaas pandud. Liumäe ees oli suur lomp. Kristil ei olnud tuju õue mängima minna.

Järsku märkas Kristi oravaperet: oravaemmet ja kahte last! Oravaemmel oli väike punane vihmavari. Oravalapsed sädistasid rõõmsalt ja jooksid õhinal turnimispuu poole. Üks loomalaps hüppas kiigele ja kargas sellel paar korda nõutult

üles-alla. Ta kutsus emmet appi ja too tuligi lapsele hoogu andma.

Teine oravalaps ronis liumäele, võttis istet ja lasi viuhiti! alla. Natuke enne lompi lükkas ta tagajalad sirgu ja maandus kuivemale maale.

Kui mõlemad loomalapsed olid küllalt roninud, kiikunud ja liugu lasknud, läksid nad lompi hüppama. Oravaema vaatas pealt, pead oma punase vihmavarju all ühele ja teisele poole keerates.

Kristile tundus oravate tembutamine väga lõbus olevat. Järsku tuli ka tal tahtmine õue mängima minna. Ta jooksis esikusse, tõmbas kiiruga vihmariided selga ja kummikud jalga ning tormas õue.

Aga oravapere oli kadunud. Neist ei paistnud enam sabaatuttigi. Kristi istus pettunult kiige peale ja kiigutas end edasi-tagasi. Siis ronis ta liumäele ja püüdis alla lasta, aga kummipüksid ei libisenud hästi. Lombis oli siiski täitsa vahva hüpata.

Siis märkas Kristi midagi erkpunast. Midagi, mis võis olla vihmavari! Ta kiirustas aia äärde, sinna, kus oli postkast, suur prügikast ja vana kasepuu. Ja seal see oligi, prügikastist vahtis otsapidi välja punane vihmavari! Aga see ei olnud üldse tilukene orava vihmavari, vaid suur katkine inimeste vihmavari.

Kui Kristi oleks nüüd pilgu ülespoole heitnud, oleks ta märganud kõrgel kaseoksal istumas oravaperet, kes tema tegemistel teraselt silma peal hoidis. Aga Kristi ei vaadanud üles. Selle asemel tegi ta katkise vihmavarju lahti ja hakkas liivakasti äärel tasakaalu hoides kõndima nagu köie-tantsija.

Kristiina Kass

KRISTI HAMMAS

Kristil tuli hammas ära. See oligi juba tükk aega loksunud ja kui siis Kristi ühel hommikul võileiba hammustas, tuli hammas ära, nii et naksus.

„AHHI! Enge!” hüüdis Kristi suud lahti hoides. „Hangas tuli ää!”

Ema kiirustas vaatama.

„Mis lahti? Ah nüüd siis tuligi see hammas ära?”

Kristi hoidis ikka veel käes võileiba, millest vahtis välja ta väike valge hammas, ja põrnitses seda õudusega.

Ema vaatas Kristi suhu ja siis võileiba. Ta viis tütre suud leivapudist puhtaks loputama. Hamba panid nad tühja kõrvarõngakarpi, millel oli läbi paistev kaas. Läbi kaane oli hea hammast vaadata.

„Sa ei jõudnudki oma võileiba ära süüa,” märkis ema. „Kas tahad, et ma teen selle sulle tükkideks?”

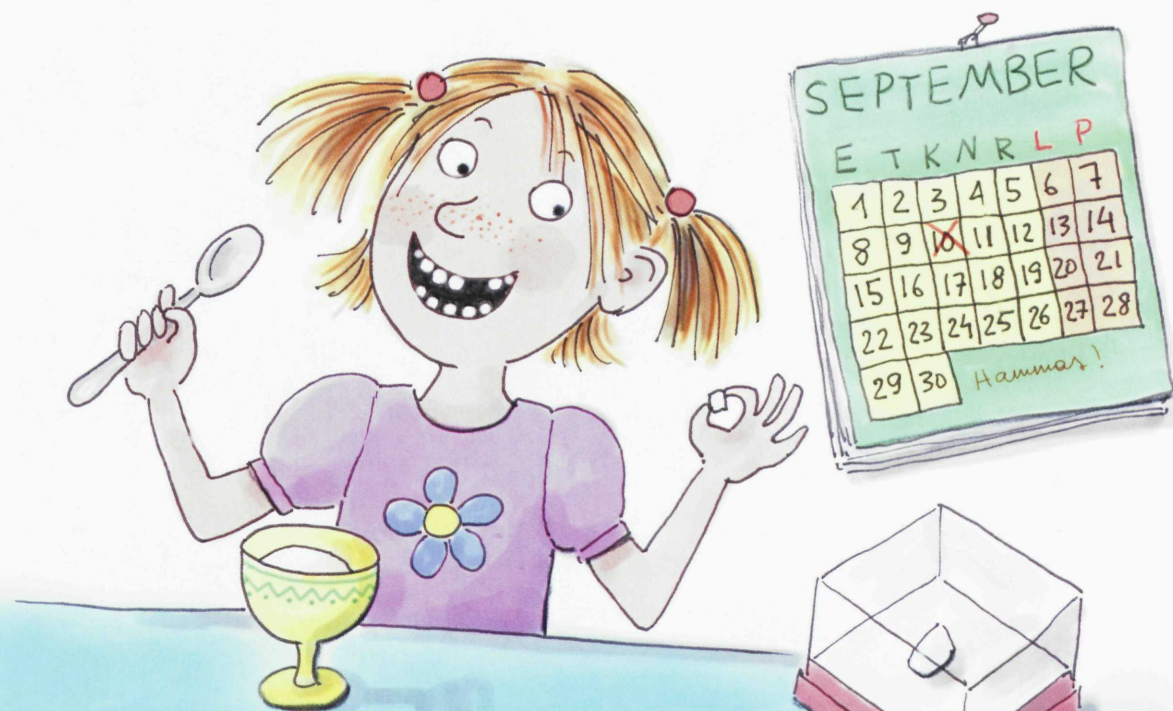
„Ei, ma ei taha hambavõileiba!” ütles Kristi vastikusest värisedes.

„Sa pead ju ometi midagi sööma, et jaksad lasteaias mängida.”

„Ma ei tahagi lasteaeda minna. Ma olen haige! Mul on haige hammas!”

Ema ohkas ja heitis pilgu kellale.

„Palun ära hakka pihta, Kristi. Ma pean tööle minema. Su ige paraneb varsti ära.”

Ema pakkus Kristile välja mannatummi, sellist, mida beebid söövad. Seda oleks lihtne ka ilma hambata süüa. Kristi raputas pead. Aga jogurt? Ei taha. Banaanipüree? Ei, aitäh!

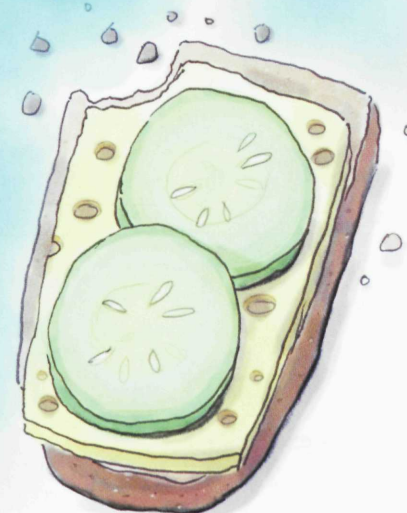
Siis tuli emale hea mõte.

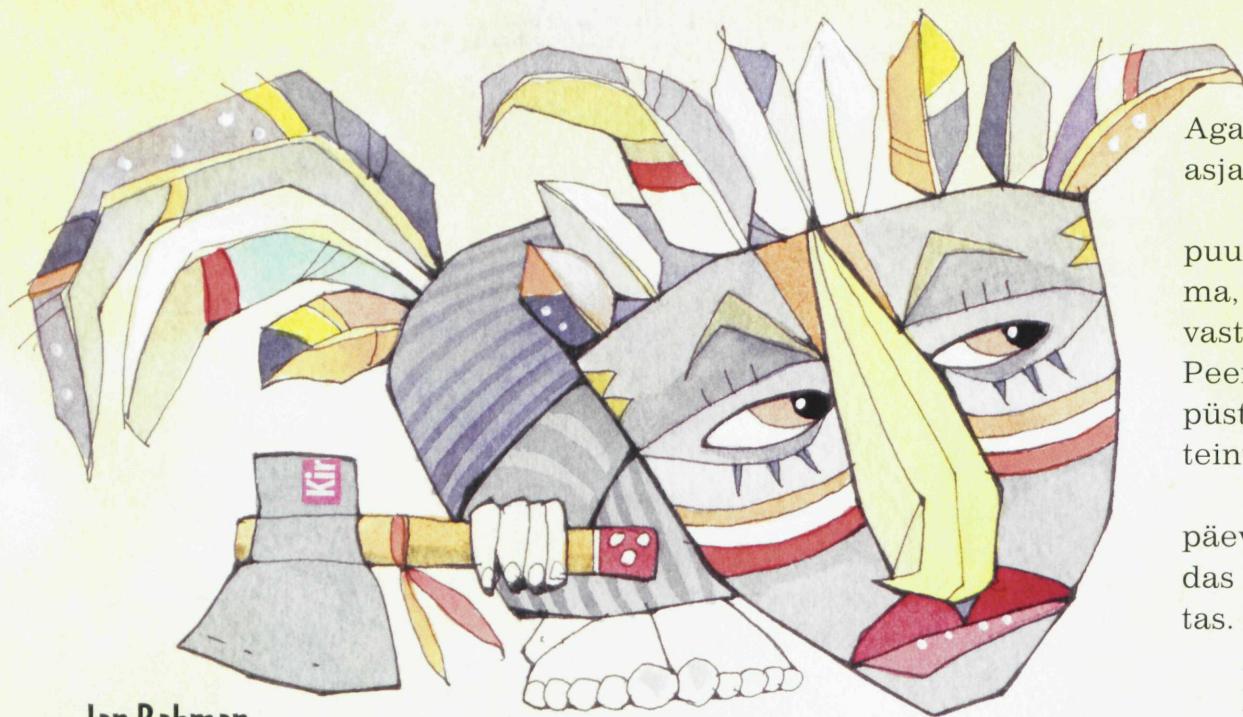
„Aga kuidas oleks jäätis? Kui teeme erandi? Ainult sinu hamba auks?”

Jäätis Kristile maitstes! Emal pani lusikaga jäätist kausikesse ja Kristi sõi hea isuga.

„See oli kõigi aegade parim hommikusöök!” kiitis Kristi ja pani ruttu õueriided selga.

Küll nad seal lasteaias alles imestavad, kui näevad mind ilma hambata, mõtles ta. Ja küll nad on siis alles kadedad, kui kuulevad, mida ma hommikusöögiks sain!

Jan Rahman

KONNAMETSA INDIAANLASED

Tsingats Kukk, Kotka Silm ja Karu Süda said Konnametsa serval kokku.

„Kas sul kirves on kaasas?” küsis Karu Süda Tsingats Kuke käest.

„Kaasas.”

„Aga sul saag?”

„Muidugi kaasas,” oli Kotka Silm veidi pahane.

„No siis tööle!”

Indiaanlased läksid mööda väikest metsateed. Äkki näitas ühes kohas murdunud puoks metsa sisse. Poisid keerasid teelt kõrvale.

„Tegelikult oleks pidanud luukere sõrm meile siin õiget teed näitama,” rääkis Karu Süda.

Aga luukeret poistel ei olnud ja nii pidigi puuks asja ära ajama.

Pealik Karu Süda viis oma sõdalased jämeda puu juurde. Indiaanlased peavad puid maha raiuma, see oli nende kindel teadmine. Paarist eelnevast päevast vedeles maas juba kolm suurt puud. Peenematest puudest oli üles säetud indiaanlaste püstkoda. Ühe suure kuuse oksast olid nad vibud teinud.

„See on nii jäme vibu, et ma pean töölt vaba päeva võtma, kui sa sellega lasta tahad,” pahan-das Karu Südame isa, kui ta õhtul poisi vibu vaatas. „Sa ei jõua ju ise seda vinnastada!”

Ausalt öeldes ei jõudnud jah.

Keset kõige suuremat tööhoogu kuulsid indiaanlased üht krõbinat. Kahvanäod!

Kahvanägusid oli kuus tükki. Selge, et kolmekesi neile vastu ei saa.

„Varjume tasakesi metsa!”

Kahvanäod olid ülbed ja tegid tulles suurt kära.

„Noh, panite pakku või? Äkki tegite koguni püksid täis?”

Võtsid siis kuuekesi indiaanlaste püstkoja ühest äärest kinni ja tõukasid selle ümber. Tsingats Kukk, Kotka Silm ja Karu Süda värisesid vihast. Oleks tahtnud kahvanägudele kallale tormata, kuid pealik Karu Süda ei pidanud seda targaks mõtteks.

Kahvanäod karjusid ja laamendasid veel veidi, siis tegid minekut.

„Midagi tuleb ette võtta,” alustas pealik indiaanlaste koosolekut.

Hannele Huovi

URBO, TURBO, BARBI JA INDIAANLASED

„Häire!” hüüdis Barbi juba kaugelt. „Šerif peab kaitseks kõik valmis panema!”

Barbi jooksis šerifi majja ja mustasilmne Guu-maimuke kõikus korvis ohtlikult. Barbi oli kõrge kontsaga kingad jalast heitnud. Tal ei olnud isegi meiki peal. See tähendas, et olukord oli tõsine.

„See on rahulik linn,” ütles Urbo.

Barbi oli näost valgeks läinud.

„Indiaanlased tungivad linna,” seletas Barbi suures hädas. „Kullakaevajad on näinud, et nad koguvad väge.”

„Miks nad peaksid siia tungima?” imestas Urbo.

„Ei mina tea,” ütles Barbi. „Kuulu järgi on neil siin mingi varandus.”

„Guu,” ütles Guu.

„Ei ole siin mingit varandust,” ütles Urbo. „Panga varakambriski on ainult villased püksid.”

Aga Barbi meelest olid indiaanlased uusasukaile ohtlikud. Neil on vibupüssid ja mürginööd. Nad ratsutavad metsikute hobustega ja nende sõjahüüd kõlab hirmuäratavalt. Nende keel on arusaamatu. Indiaanlaste nahk on tumedam kui nukurahva oma ja neil on kõrged põsenukid. Indiaanlased tunnevad lindude laule ja tantse ja oskavad neid ka ise. Peale selle oskavad nad nii vägevalt trummi löüa, et trummipõrin võib su kogemata teise ilma saata. Indiaanlased elavad ümmargustes telkides, nad ei ehita isegi maju.

„Aga meie oleme enamuses,” ütles Barbi südilt. „Me võidame indiaanlased!”

Urbo ohkas raskelt.

„Mis on enamus?” küsis Urbo.

„Meid on rohkem ja neid on vähem,” seletas Barbi pahaselt. Siis tõusis Urbo püsti ja palus, et Barbi teda vaataks.

„Mina olen karvane, aga sina ei ole,” ütles Urbo. „Kumb

meist kuulub enamusse?”

Barbi mõtles. Ta ei osanud vastata.

„Mina olen hall, aga Turbo on pruun,” ütles Urbo. „Kumb meist kuulub enamusse?”

Barbi mõtles. Ka sellele ei osanud ta vastata.

„Sina oled plastist, aga Robot on metallist,” ütles Urbo. „Kumb teist kuulub enamusse?”

Ka see oli raske küsimus. Barbi pööras pea kõrvale ja tammus piinlikkust tundes jalalt jalale.

„Sinul on heledad juuksed, aga minul ei ole üldse juukseid,” ütles Urbo. „Kumb meist kuulub enamusse?”

Barbi oli juba loobunud mõtlemast.

Siis tuli tuppa Turbo.

„Sina oled nukk, aga meie oleme karud,” ütles Urbo. „Nüüd oleme meie siin toas enamuses!”

Barbi ei ütelnud midagi.

Nuku peas hakkas idanema hoopis uus mõte. Ka indiaanlased võivad olla väga erinevad. Ühed elavad Metsikus Läänes, teised Metsikus Lõunas, ühed mägedes, teised džunglis, ühed linnas, teised maal, ühed on noored, teised vanad, ühed vaesed, teised rikkad, ühed poisid, teised tüdrukud.

„Mitmes mõttes oleme ikkagi ühesugused,” ütles Urbo. „Sama lastetoa elanikud. Samade laste mänguasjad.”

„Guu,” ütles Guu elavalt ja vaatas Barbit läbitungiva pilguga.

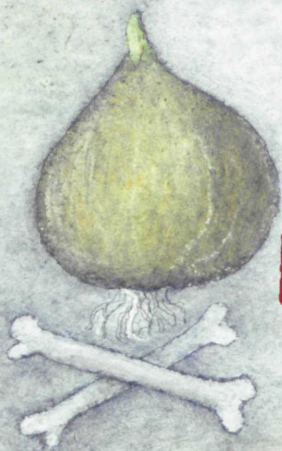
Barbil hakkas häbi, kui Guu teda teraselt ja nõudlikult vaatas. Barbi kartis, et Guu märkab tema peas pragu, mis oli paruka all peidus. Guu võis prao vahelt isegi nuku pea sisse näha. See oleks olnud hull lugu, sest nuku plastpea oli seest tühi.

*Soome keelest tõlkinud Mare Ollisaar
Joonistanud Anne Pikkov*

CONTRA

KUIDAS MA ESIMEST KORDA BORŠI SÕIN

Lapsena olin ma oma vanematele murelaps eelkõige seetõttu, et väga paljusid sööke ei võtnud suu sissegi. Liiga paljusid. Kui läksin kooli, esimesse klassi, muutus see tõsiseks probleemiks, sest koolisööklas olid kõigile ühesugused toidud, valida polnud midagi. Tihtipeale jäigi seepärast söömata.

Ükskord peeti kooli saalis kõnet, kus räägiti pahast haigusest nimega düsenteeria. Selline haigus, mis võtab kõhu nii lahti, et enam kempust välja ei saagi. See oli väga kole jutt, meie lapsed seisime ja kuulasime ja mul läks lihtsalt ühel hetkel pilt eest ära. Kui silmad jälle lahti tegin, olin põrandal pikali maas. Olin minestanud. Üks õpetaja ütles selle peale, et tühi kott ei seisa püsti. Kõik ju teadsid, et ma olen tihti terve koolipäeva tühja kõhuga ja nii võib nõrgaks jääda. Ühes lasteraamatus on poiss, kes ei ole nõus sööma suppi, ennem lükkab selle supi uppi. Talle ei antud muud süüa ka, enne kui ta supi ära sööb, aga tema ei olnud nõus sööma, jäi iga päevaga kõhne-maks, lõpuks oli päris piitsavars ja siis suri ära.

Minul nii hullusti ei läinud, kuigi ka mina ei saanud süüa suppi, kui seal sees oli näiteks sibul, hapukurk ... ja eriti koledad asjad olid peeditükid. Kui ikka oli boršipäev, pidin mina kuiva leiba närima.

Agaga ükskord olime klassiga matkal. Olin vist päris suur poiss juba, kui suur, hästi ei mäleta. Agaga olime terve päeva värskes õhus ringi tuuseldanud ja söömiseks aega polnudki. Öhtul jäime kuhugi kämpingusse laagrisse ja siis hakati lõkke pääl suures katlas suppi keetma. Hirmus oli minu ehmatatus, kui välja otsiti boršipurgid. Köht oli nii tühi, et kõmises. Kui kaua ma veel pean söömata olema, kas tõesti järgmise öhtuni?

Juba läks supp podinal keema. Juba hakkas suppi lõhn mulle ninna kanduma. Ja see lõhn tundus väga ahvatlev. Ning kui tuli supi jagamise aeg, võtsin väriseva südamega oma portsu vastu,

hakkasin ettevaatlikult sööma – ja peagi oli kauss tühi, küsisin veel lisagi.

Nii maitsvat borši ma kunagi hiljem ei ole sünnud ja erilist boršisõpra pole must saanud. Aga ma avastan enda jaoks järjest rohkem toiduaineid, mis järsku kõlbavad süüa. Näiteks sibul, paprika ja hapukoor on mul praegu suured lemmikud, aga lapsena ma põgenesin neist kaugemale.

Mõne aasta eest, päris suure mehena, proovisin süüa sülti, mille poole ma muidu pidulaudades ei vaadanud ka. Aga sült oli peaaegu alati olemas. Kuivõrd ka minu lapsed sõid seda hea isuga, proovisin ka ning mõtlesin, et miks ma küll ei ole seda varem sünnud. Siis mõtlesin välja, miks. Nimelt nägin lapsena, kuidas kõik panevad toidu peale äädikat, mis mulle üldse ei meeldinud. Ja ma harjusin sellega ära, et sülti ma ei söö, mulle ei meeldi. Ja läks mitukümmend aastat arusaamiseni, et ma ei pea ju äädikat süldile panema, kui ma ei taha.

Sööb maitseb sulle just nii hästi, kui maitsvaks sa oled ta enda jaoks mõelnud. Kes on kunagi mingit toitu sünnud, mis on halvaks läinud või lihtsalt põhja kõrbenud, ei tahagi võib-olla kunagi seda enam süüa, sest on hirm vastiku ampsu ees.

Paljudel lastel ja ka suurtel inimestel on mingid toidud, mis neile üldse ei maitse. Selles pole midagi imelikku. Aga vahepeal tasub nokaotsakesega enda jaoks ebameeldivat toitu proovida – äkki on vahepeal meeldima hakanud!

Joonistanud Jüri Mildeberg

KÖÖGIPÄKAPIKK

Triinule ei maitsenud kala. Ta sonkis kahvliga toitu ning andis natuke kala Murile. Triinu ütles endale ja Murile: „Võeh, peab see kala ka nii vastik olema!”

Korraga ütles keegi väga heleda vaikse häälega: „Ai, ai, ai! Nii küll toidust rääkida ei tohi! Isegi kui see sulle ei maitse.” Triinu võpatas. Kui ta ennast natuke kogunud oli, küsis ta: „Kes siin räägib? Ma ei näe kedagi.”

„Vaata hoolega!” ütles sama hääl, kes enne oli rääkinud. Triinu vaatas hoolega, kuid ei näinud kedagi. Siis ütles hele hääl: „Kas sa siis tõesti ei näe? Ma olen ju köögipäkapikk siin sellel pildil.” Siis nägi Triinu mehikest, kes oli pliidi kohal rippuval pildil. „Aga pildid ju ei räägi!” arvas Triinu.

Mehike ütles: „Jah, teised pildid mitte, aga mina küll! Ja nüüd söö kala ära, see on väga tervislik. Hamburgerid ja muud rämpstoidud võivad olla küll maitsvad, aga need on kahjulikud! Söö nüüd kala ära, kui suureks tahad saada.” Triinu ütles: „Tahan küll, aga mulle ei maitse kala.”

„Kas sa oled seda üldse proovinud?” – „Ei!” – „No siis proovi! Sa ju ei tea, kas see sulle maitseb või ei, kui sa ei proovi.” Triinu prooviski ja leidis, et kala polegi nii paha. Ta sõi selle ära.

Sellest ajast peale valvas köögipäkapikk alati, et Triinu toidu ära sööks. Triinule hakkasid maitsema ka need toidud, mida ta enne pahaks pidas.

Laura-Liisa Reinojaan, 3. kl, Tartu Descartes'i lütseum

KELLASSEPP

Kellassepp on ratta peal. Ise sõidab – küll on hea. Ratas veereb vurra-vurra, vaata sepp – sa jalad murrad!

Laura Maria Lukas, 2. kl, Tallinna 21. kool

KAAMEL JA GEPARD

Kaamel ja gepard läksid metsa jalutama. Nad kõndisid pika tee, siis läksid koju tagasi ja nägid loomaaeda. Nad läksid loomaaeda ja astusid ühte puuri sisse. Seal oli karu, kes hakkas neid taga ajama.

Kaamel ja gepard jooksid kaelkirjaku juurde, aga kaelkirjak tahtis neile peale astuda. Siis nad põgenesid loomaaia eest. Tee peal leidsid nad maast kullatüki ja otsustasid selle endale jätta. Kuid kuna gepardil ei olnud veel kullatükki, siis otsustasid nad veel otsida ja leidsidki ühe tüki kulda. Nad olid väga õnnelikud.

Kaamel ja gepard otsid endale kulla eest karukostüümid ja panid need selga. Siis läksid loomaaeda tagasi. Karu ei tulnudki enam neile kallale. Nad hakkasid koos mängima ja said suureks sõpradeks.

Kevin Kask, 6 a, Tallinna Nurmenuku lasteaed

UNISTUS

Koera endale tahan ma,
et saaks temaga mängida.
Koer on mõnus, armas ja pehme,
koera sõprus on siiras ja ehtne.

*Kirsika Tätte, 3. kl,
Tartu Descartes'i lütseum*

TÄHEKESE POSTIPAUNA SISUSTAVAD SEEKORD LAPSED, KES OSALESID AUGUSTIS KULLO LASTEGALERIIS AVATUD KERAAMIKANÄITUSEL „SAVISELLID”. VASAKUL LEHEL ON TÖÖDE AUTORITEKS LISETTE SIVARD PÄRNU KUNSTIDE MAJAST; DORA GRENTS TALLINNA VANALINNA HARIDUSKOLLEGIUMIST; HENRIK RANK TALLINNA PRANTSUSE LÜTSEUMIST JA MARKUS GRUBNEK MUHUMAALT. PAREMAL LEHEL NÄEME JUHKENTALI GÜMNAASIIUMI ÕPILASTE EVA PAŠNITŠENKO JA NIKITA KOMISSAROVI, KIVIÕLI KUNSTIDE KOOLIS KÄIVA KASPAR KALLINI NING TALLINNA HUVIKESKUSE KULLO KERAAMIKARINGIS KÄIVA VIIVE TREPI TÖID.

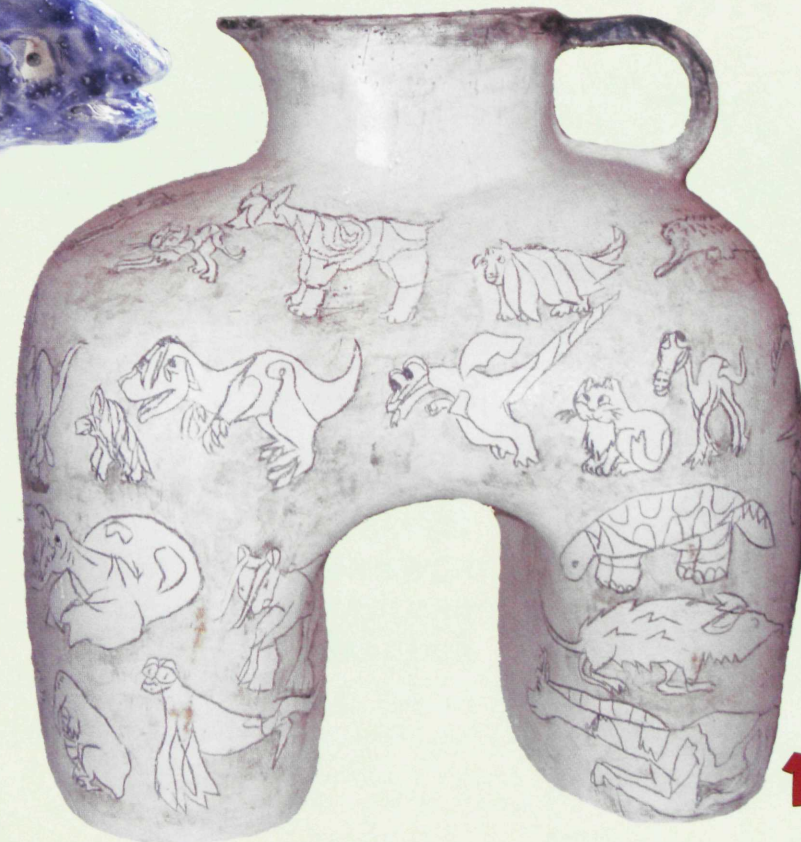
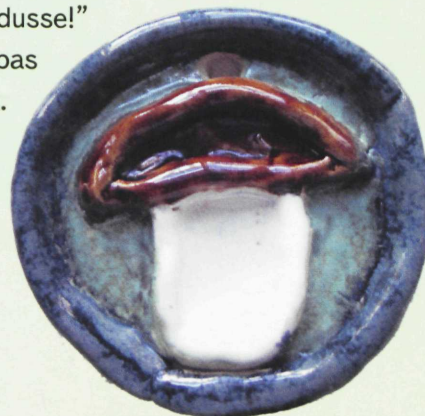
PROUA SÕNAKUULMATU JA HÄRRA SÕNAKUULELIK

Proua Sõnakulmatu on nii sõnakulmatu, et ta ei kuula isegi iseennast. Härra Sõnakuulelik aga teeb nii, nagu kästakse.

Ühel päeval läksid nad loomaaeda. Seal oli keelatud loomi toita, aga proua Sõnakulmatu hakkas lõvile küpsiseid näkku loopima. Härra Sõnakuulelik hakkas paremale-vasakule hüppama, sest igal puuril oli silt: „Ärge minge loomade lähedusse!”

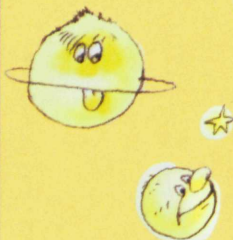
Loomad muutusid väga ärevaks. Üks gorilla hüppas üle trellide. Loomatalitajad käskisid kõigil põgeneda. Härra tegi seda, proua mitte. Proua oli väga tugev. Ta suutis gorilla tagasi puuri ajada. Nüüd läksid härra ja proua koju.

Paul Kalda, 3. kl, Tallinna 21. keskkool

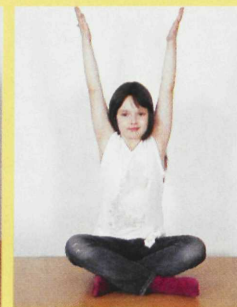
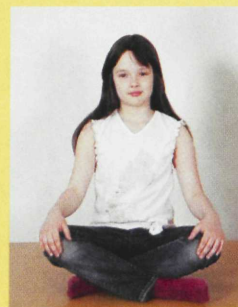
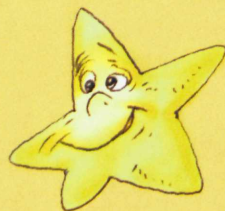
TAEVAS PAISTAB KULDNE KUU

Õpime koos selgeks rütmisalmi. Tegu on luuletusega, mille lugemise rütmis saab liigutusi kaasa teha. See on nagu tantsimine – sa tantsid luuletuse sisu läbi. Sa nagu joonistaksid liigutustega salmi, mida loed. Liigutused on lihtsad, nii et proovi kindlasti!

Luuletus ise on siin:

**TA-TA, RI-TA, RA-TA-TAA,
VÕTSIN SÕRMED RITTA MA.
TUTU-LUTU-LUTUTUU,
TAEVAS PAISTAB
KÕVER KUU.
ÜKS JA KAKS, ÜKS JA KAKS,
KUU SAAB VAHEL ÜMARAKS.**

Istu rätsepistes. Kontrolli, et selg oleks sirge. Siruta käed üles pikaks-pikaks. Suru küünarnukid päris sirgeks. Tunnetu sirutust sõrmeotstes

ja vea ennast üles, üles, üles – sõrmeotsad tahavad lage puudutada. Hoia sirutust ja tõmba õlad alla.

Nõndaks, nüüd oled sa kasvanud kolm sentimeetrit pikemeks. Jäta selg sirgeks ja pane käed põlvedele.

Hakkame salmi lugema!

1. Pane käed rusikasse ja löö neli korda kergelt vastu põlvi:

TA-TA, RI-TA, RA-TA-TAA,

2. Ava rusikas sõrm sõrme haaval, alustades pöidlast.

VÕTSIN SÕRMED RITTA MA.

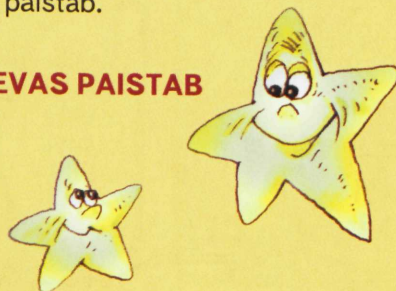
3. Hoia küünarnukid õlgade kõrgusel. Liiguta käsi randmest alla-üles, alla-üles.

TUTU-LUTU-LUTUTUU,

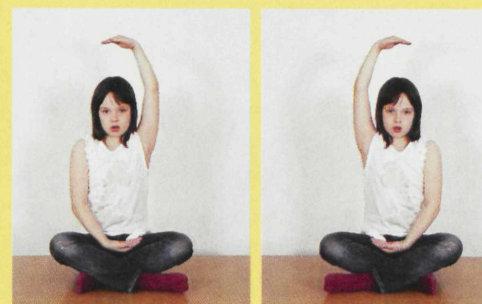
4. Näitad vasaku käega taevasse, kus kuu paistab.

TAEVAS PAISTAB

5. Tood parema käe näo eest alt üles. Teed oma käest poolkuu. Jälgi, et käsi oleks kauni ümara joonega. Just selline nagu poolkuu. Ära vii tõstetud kätt liiga kaugele seljataha. Jäta käsi nii kaugele, et kui sa silmad tõstad, saad peopessa vaadata.

KÖVER KUU.

6. Kui ütled „üks”, tõstad vasaku käe. Kui ütled „kaks”, tõstad parema käe, mis on kõver nagu poolkuu. Nõnda kaks korda.

ÜKS JA KAKS, ÜKS JA KAKS,

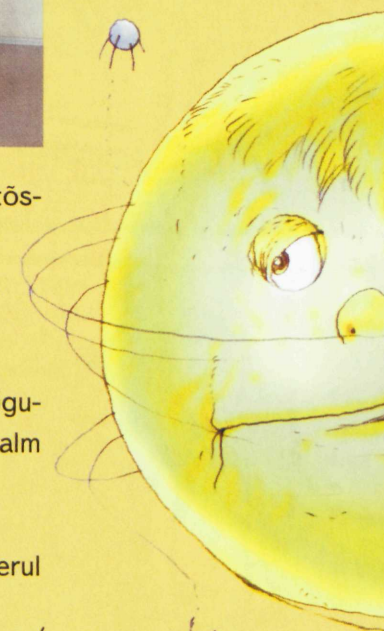
7. Tood käed küljelt üles ja teed ilusa suure täiskuu. Ja kui tõstad silmad, siis saad oma kokku puutuvaid sõrmi vaadata.

KUU SAAB VAHEL ÜMARAKS.

Proovi paar korda läbi! Kuna sõnad on väga lihtsad ja ka liigutused on väga lihtsad, avastad sa, et kolmandal korral on salm peas ja liigutused selged.

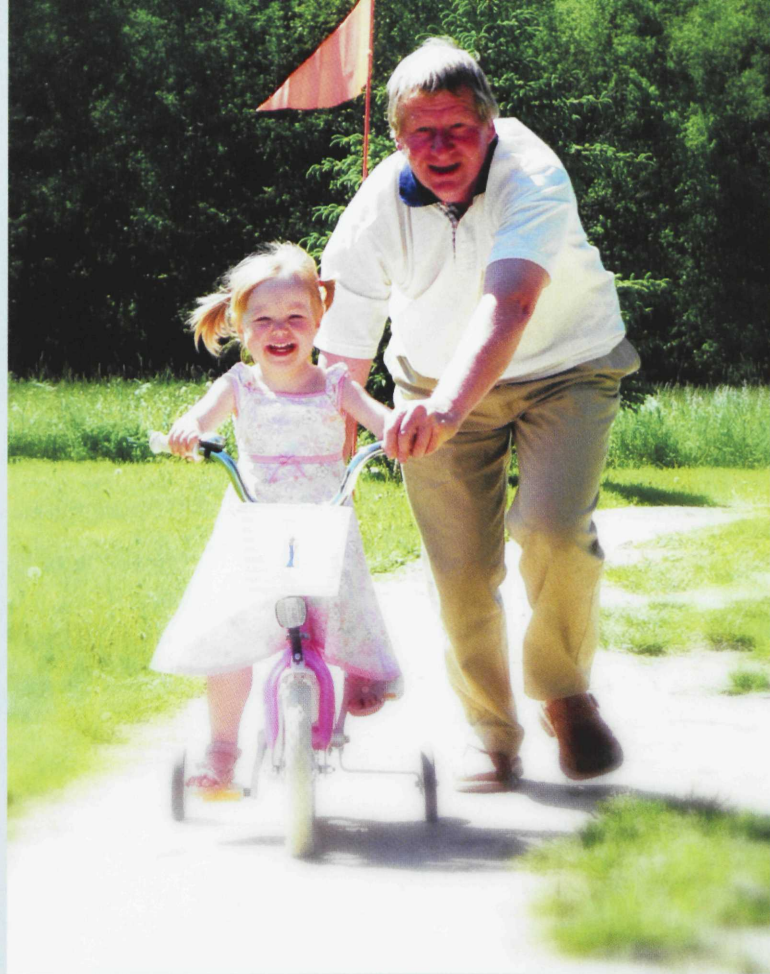
Tantsi siis ennast selle salmi sisse. Ja rõõmu sulle! Naerul nagu käib tantsimise juurde!

*Liili Rimmel
Pildistanud Teet Malsroos, modell Eglid*

UUS POISS

VÕIDUTÖÖ – MIIA JÄRVE

PARIMAD PILDID SUVEST

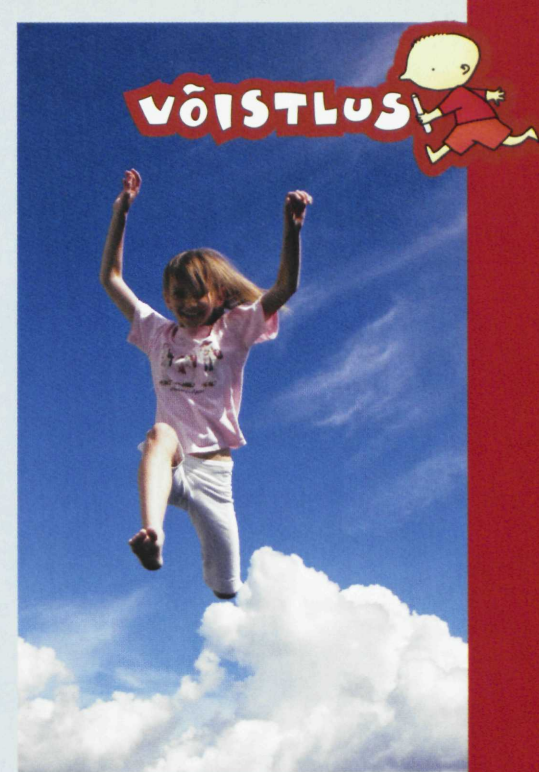
Juunis ja juulis korraldas internetiväljaanne Delfi Täheke suure suvise reisipiltide konkursi. Erinevatest Eestimaa paikadest saabus üle 130 pildi, millest konkursile osalema jäi 119. Peaauhinna – perereisi Muumimaale – võitis 3,5 aastane Miia Järve. Pildil on kujutatud, kuidas vanaisa talle jalgrattasõitu õpetab. Täheke avaldab mõned tööd.

ESIMENE ERIPREEMIA SUPERTOREDA VEEALUSE PILDIST EEST – KERMO TRUHATŠEV

KOLMAS ERIPREEMIA VAIMUKATE LOOMAPILTIDE EEST – TEELE KRAAV

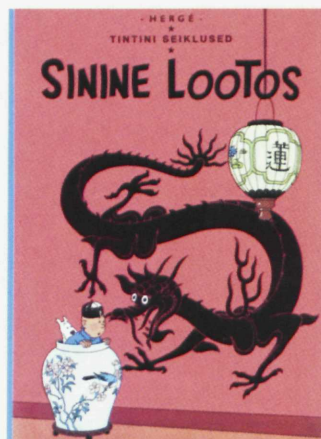
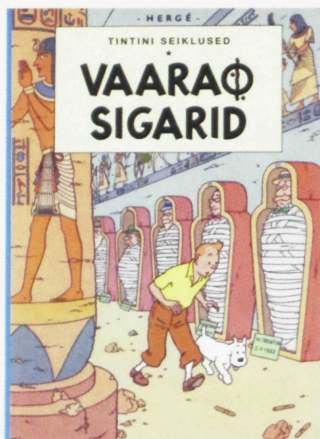
TEINE ERIPREEMIA HEA IDEEGA ELURÖÖMSA JA LIIKUVA BATUUDI-SEERIA EEST – PELLE

TÄHEKE

RAAMATUD
LOEN KAPSAKS
JA KOOMIKSID
PORGANDIKSI!

VAARAO SIGARID SININE LOOTOS

Hergé
Tänapäev 2008

AINULT SEPTEMBRIS ON TÄHEKESE AASTATELLIMUS 159 KROONI!

Ühe numbri omahinnaks on vaid 13.25
(poest ostes 20 krooni).

Tähekeset saab tellida kas käesolevat kaarti posti pannes, telefonil 666 2535 või internetis aadressil www.tellimine.ee. Telefoni teel tellides öelda kindlasti märgusõna **eripakkumine**. Tellimuse vormistamise ja maksmise viimane päev on 30. september.

Soovin tellida Tähekeset aastaks hinnaga 159 krooni

Nimi
Aadress
Telefon

Litsents nr 613

MAKSTUD VASTUS
EESTI

AS Express Post
Peterburi tee 34/5
11415 Tallinn

Helesinisel merel seilab valge aurik. Laeva pardal jalutab Tintin, noor ameerika ajakirjanik koos oma koerakese Milou'ga. Tintin ootab kärsitult Suessi kanali läbimist, et jõuda Indiasse. Laev venib nagu kilpkonn. Korraga pälvib aga noore mehe tähelepanu kummaline reisija – mustas frakis hajameelne professor, kes suundub Egiptusesse, et leida üles vaarao Kih-Oskhi haua asukoht. Seni on kõik teadlased, kes üritasid seda hauda leida, teadmatult kadunud ... Tintin läheb professoriga kaasa – ja satub peadpööritavatesse seiklustesse, mille tulemusel paljastatakse rahvusvaheline uimastikaubitsejate võrk. Lugeja ette astuvad esmakordselt sellised värvikad tegelased nagu miljardär Rastapopoulos ja veidrikest detektiivipaar Dupont ja Dupond. Ühtlasi saab ka selgeks, miks on loo nimi on „Vaarao sigarid“!

Eesti keeles ilmunud Tintini seiklused on Miki-Hiire, Asterixi, karupoeg Puhhi ja väikese printsi lugude kõrval üks maailma tõlgitumaid lasteraamatuid. Tintin astus oma lugejate ette esmakordselt kaheksakümmend aastat tagasi, kusjuures tema esimene välisreis oli Nõukogude Liitu. Nüüd ei ole seda riiki enam ammu olemas, aga Tintini seiklused köidavad ikka veel lugejate meeli.

Eesti keel on 82. keel, milles Tintini lood ilmavalgust näevad. Samas on nii mõnigi Eesti laps juba näinud Tintini lugude põhjal valminud multifilme. Eeskätt on belglase George Remi ehk Hergé koomiks mõeldud 8–12 aasta vanustele poistele, kuid Tintinil on sõpru igas vanuses. Miks see nii on? Ju siis on raamatud seda väärt!

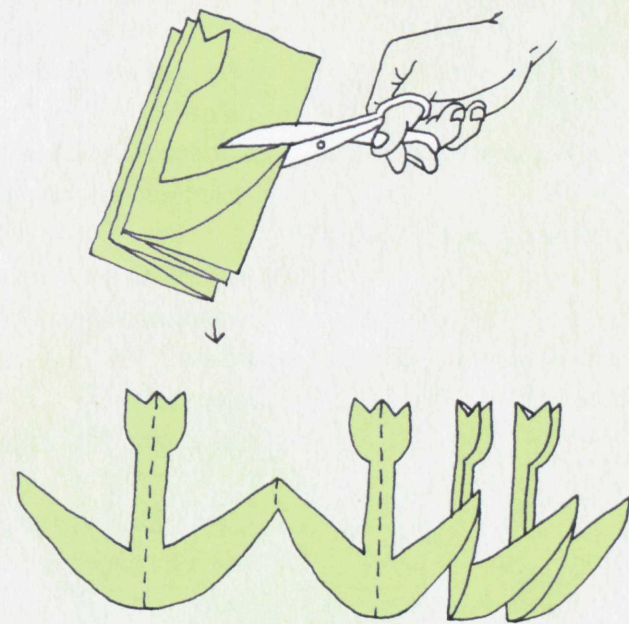
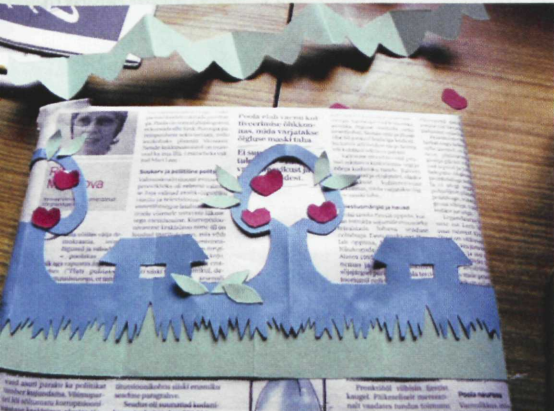
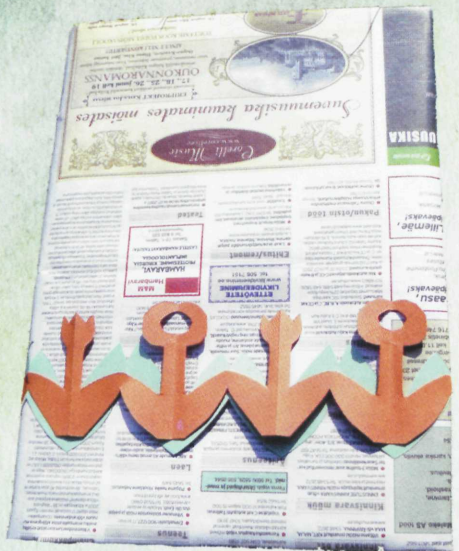

Ilona Martson

PILDIREAD

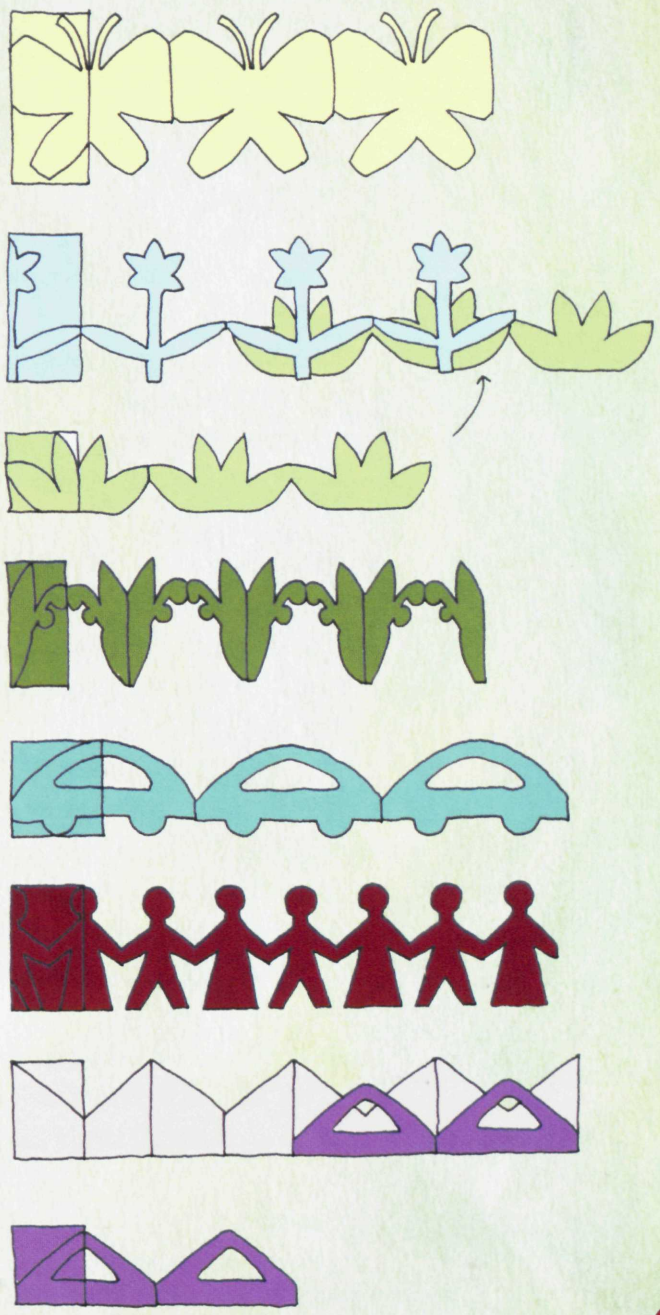
Paberit voltides ja lõigates on võimalik saada toredaid pildiridasid.

Pildiridadega võid kaunistada oma vihiku- ja raamatu-pabereid. Need teevad rõõmsaks ka ajalehte või tapeeti pakitud raamatud!

Veel võid pildiridu kasutada sahvriiulite ehtimiseks, kutsete valmistamiseks ning ringikujuliselt sätitud laua või tassi kaunistuseks.

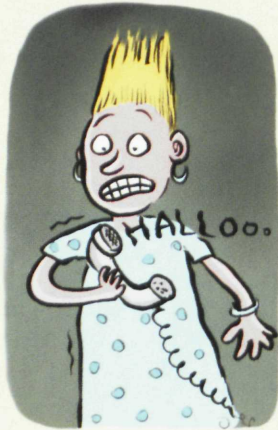
Meisterdamist õpetas Mari Viik.

Esimese septembri hommik. „Juku, ärka üles!” hüüab ema.
 „Ei saa,” vastab Juku.
 „Miks?”
 „Sest ma ei maga.”

Juku isale:
 „Isa, kui täna külalised käisid, tegin ma ühe heateo.“
 „Missuguse?”
 „Mu vend pani märkamatult ühe mehe toolile knopka.“
 „Ja mis sina tegid?”
 „Ma ootasin, kuni see mees istuma hakkab, ja just sel hetkel tõmbasin tal tooli alt ära!”

„Doktor! Palun aidake! Minuga juhtub viimasel ajal kummalisi asju. Ma kuulen häält, aga ei näe kedagi!”
 „Ja kui sageli seda teiega juhtub?”
 „Iga kord, kui ma räägin telefoniga!”

Kohtusaalis on apteeker:
 „Niisiis, teid süüdistatakse selles, et apteekrina müüsite klientidele eliksiiri, mis tegelikult oli omavalmistatud sodi, ja seda jooki te nimetasite igavese nooruse eliksiiriks! Kas teid on varem kohtu poolt karistatud?” küsib kohtunik.
 „On küll. 1590., 1673. ja 1854. aastal.”

Müüja pöördub leti taga väikese poisi poole:
 „Kas sa tõesti oled kindel, et ema saatis sind poodi ostma nelja kilo kompvekke ja kahtsada grammi kartuleid?”

Kaupluses.
 „Palun tualettpaberit.”

„Kas valget või roosat?”
 „Andke roosat – see ei määrdunud nii kiiresti!”

Raamatupoes küsib Juku müüjalt:
 „Kas teil ringiga vihikuid on?”
 „Ei ole.”
 „Aga liimi vasakukäelistele?”
 „Ei.”

Poisi selja taga seisev ostja ütleb pahaselt:
 „Ära tüüta siin tädi rumalate küsimustega!”
 Ja pöördub müüja poole:
 „Palun ulatage mulle Ukraina gloobus!”

„Kui tihti te habet ajate?”
 „Noh, oma viiskümmend kuni seitsekümmend korda päevas.”
 „Olete te hull?!”
 „Ei, ma olen habemeajaja.”

Juku püüab poejärjekorras ette trügida. Müüja keelab teda: „Kodanik, ärge siin trügige! Minge järjekorra lõppu!”
 „Ei saa.”
 „Kuidas nii – ei saa?”
 „Järjekorra lõpus juba seisab keegi!”

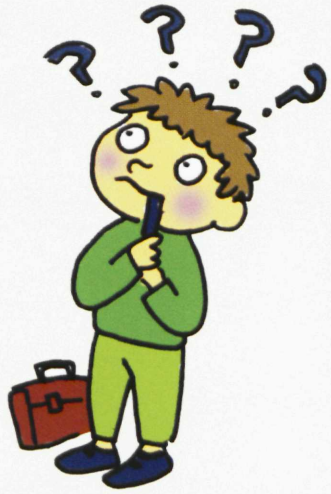
	- 2
	- 3
	- 4

KES JÕUAB ESIMESENA KOOLI? ABIKS ON SUL KOOD, MIS NÄITAB, MITUT MINUTIT IGA TAKISTUS TEEL TÄHISTAB.

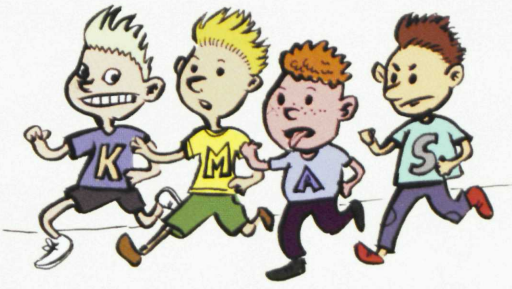

T	U	N	D	Õ	T
A	K	R	K	P	A
V	I	R	K	I	A
V	I	H	I	K	B
I	T	M	R	I	I
I	U	E	J	L	T
S	S	E	A	S	S
H	I	N	N	E	T
A	I	S	D	K	U
P	K	A	K	S	S

LEIA ÜLES KOOLIGA SEOTUD SÕNAD. VASTUSE SAAD ÜLEJÄÄNUD TÄHTEDEST.

AITA MARTAL LEIDA TEE KOJU.

SIIM EDESTAS KARLI. KARL OLI AEGLASEM ARTURIST. SIIM EI VÕITNUD EGA KAOTANUD VÕISTLUST. ARTUR OLI KIIREM MARDIST JA SIIMUST. KARL EI JÄÄNUD VIIMASEKS. MART OLI AEGLASEM KARLIST JA ARTURIST. MIS KOHTADELE POISID TULID?

Joonistanud Elina Sildre

Tähekeste toimetuse ootab vastuseid 18. septembriks meiliaadressil ristsona@taheke.ee või postkaardil aadressiga Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Lahendajate vahel loositakse välja Lotte lauamäng.

AUGUSTIKUU „ARVA ÄRA!“ VÕITJA ON ELERIIN PILLI KOHTLA-JÄRVELT.

BIONICLE MISIKRA

UUS

Kas ma saan mängida mänge
aadressil www.bionicle.com?
Tähista õige vastus X-iga.

Jah Ei

Nimi _____

Address _____

LEGO

HIND 20 KROONI

